

SĄD NAJWYŻSZY

Rzeczypospolitej Polskiej

Pierwszy Prezes Sądu Najwyższego

Warszawa, dnia 10 września 2018 r.

BSA I-055-643/18

Sz. Państwo
Prezesa Sędziowskich Stowarzyszeń
Państw Nordyckich

Za pośrednictwem
Stowarzyszenia Sędziów Polskich „Iustitia”

*Szanowni Państwo, Koleżanki i Koledzy ze Stowarzyszeń Sędziowskich
Danii, Finlandii, Islandii, Norwegii, Szwecji, Łotwy i Estonii!*

Korzystając z uprzejmości Zarządu Stowarzyszenia Sędziów Polskich „Iustitia”, pragnę złożyć na Państwa ręce najserdeczniejsze podziękowania za uchwałę w sprawie sytuacji polskiego sądownictwa, podjętą na posiedzeniu Prezesów Stowarzyszeń Sędziowskich w Helsinkach 31 sierpnia br.

Jestem głęboko poruszona faktem, że losy polskiego sądownictwa nie są obojętne środowiskom prawniczym w innych państwach europejskich. W naszym kreju sędziowie niemal codziennie doświadczają personalnych ataków ze strony zarówno polityków partii rządzącej piastujących rozmaite urzędy państwowe, jak i środków masowego przekazu bezpośrednio lub pośrednio kontrolowanych przez obecny rząd. Nie przypomina to przeprowadzania normalnych reform w demokratycznym państwie i nie ma nic wspólnego nie tylko ze powszechnie szanowanymi standardami prawnymi, lecz nawet z elementarnymi wartościami, takimi jak godność człowieka oraz swoboda wyrażania opinii. Dobrze jest wiedzieć, że w Państwa osobach Polska i Polacy znajdują wypróbowanych przyjaciół, gotowych głośno wyrazić swój sprzeciw. Tego rodzaju gesty nie są dla nas bez znaczenia w tych trudnych czasach.

Jednocześnie chciałabym gorąco prosić i zaapelować do Państwa o dalej idącą pomoc w zorganizowaniu szerokiej, ogólnoeuropejskiej debaty na temat praworządności. Same protesty i apele, jakkolwiek ważne, nie wpłyną bowiem na opinie znacznej części polskiego społeczeństwa, wszelkimi środkami przekonywanej do zgodności dokonywanych zmian ze standardami konstytucyjnymi i międzynarodowymi. Bardziej niż kiedykolwiek potrzeba dzisiaj głosu nie elit politycznych, ale zwykłych obywateli – również niebędących prawnikami – w obronie tych wartości, którym służyło powołanie w 1949 r.

Rady Europy i ustanowienie, zaledwie rok później, Europejskiej Konwencji Praw Człowieka. Nie można zgodzić się na zaprzepaszczenie dorobku wielkiego ruchu „Solidarności”, która przywróciła Polskę Europie. Niepokoję się, że kasus Polski może stanowić jeden z kluczowych elementów destabilizujących europejski system prawny, zrodzony na gruzach najstraszliwszej z dotychczasowych wojen.

Wierzę, że konieczna jest szeroka akcja edukacyjna, tłumacząca rzeczywisty sens trójpodziału władz i niezależności władzy sądowniczej od świata polityki. Dlatego właśnie apeluję o wspieranie budowania ogólnopolskiej sieci edukatorów prawnych, wspieranie polskich organizacji pozarządowych działających na rzecz praworządności oraz zorganizowanie paneuropejskiego kongresu prawniczego, który przyczyni się do zdynamiczowania debaty publicznej na te ważne tematy. Państwa pomoc w realizacji tej idei byłaby wyjątkowo cenna. W imieniu milionów Polek i Polaków bardzo o nią proszę.

(-) Prof. dr hab. Małgorzata GERSDORF